

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

Postboks 4710 Sluppen, 7468 Trondheim
Sentralbord: 73 19 90 00, Telefaks 73 19 91 01
Besøksadresse: E. C. Dahls g. 10

15/1264

Saksbehandler
Sigurd Bøe Sletten
Juridisk enhet

Innvalgstelefon
73 19 91 56

Vår dato
24.11.2016
Deres dato
26.09.2016

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
2016/5927-421.4
Deres ref.
12555/2016

Bjugn kommune, Rådhuset
Alf Nebbs gate 2
7160 BJUGN

Klagebehandling – reguleringsplan – fv 710 – Bjugn fabrikker – Klakksdalen – Bjugn kommune – kommunens vedtak stadfestes

Saken gjelder reguleringsplan for Bjugn fabrikker – Klakksdalen i Bjugn kommune. Planen består av to delplaner. Bjugn fabrikker er del en og Stuanes – Klakksdalen er del to. Planen innebærer ny kjøreveg og ny gang- og sykkelveg. Kommunen godkjente planen. Vedtaket ble påklaget av grunneier og Sør-Trøndelag forum for natur og friluftsliv. Kommunen tok ikke klagen til følge. Fylkesmannen har etter en konkret vurdering kommet til at kommunens vedtak stadfestes. Fylkesmannens vedtak er endelig.

Sakens gang

Statens vegvesen er forslagsstiller og har utarbeidet planforslaget.

Oppstart av planarbeidet ble annonsert i Fosna Folket den 14.04.2015. Videre ble offentlige instanser, grunneiere og andre berørte varslet i brev. Statens vegvesen la ut forslag til regulering til offentlig ettersyn og sendte den på høring i perioden 05.05.2016 til 15.06.2016.

Ved utløpet av høringsperioden var det innkommet 10 innspill til reguleringsplanen. Bjugn kommune, Landbrukskontoret Ørland/Bjugn, Sør-Trøndelag fylkeskommune, NVE, Ørland kommune, Fiskeridirektoratet, Kystverket, Fosen Nett AS, Ervika ungdoms- og idrettslag og Gunnvor Busch kom med merknader. I tillegg inkom det merknader på det avholdte folkemøtet.

Bjugn kommune v/kommunestyret behandlet reguleringsplanen i møte den 28.06.2016, sak 16/72. Kommunen egengodkjente planen.

Vedtaket ble påklaget av Torbjørn Lyng den 26.07.2016. Klager er grunneier innenfor planområdet. Vedtaket ble påklaget av Sør-Trøndelag Forum for natur og friluftsliv (heretter FNF) den 11.07.2016. Etter dialog med Statens vegvesen ble klagen endret i oversendelse datert 12.07.2016.

I klagen fra Torbjørn Lyng er det vist til at eiendomsgrensene som er inntegnet på plankartet er feil. Det bes om at dette rettes.

I klagen fra FNF er det vist til at det må oppgis en metode og garanti for at vannføringen i elven opprettholdes også på lang sikt. Dersom dette ikke oppfylles vil ikke kravene etter naturmangfoldloven, vannressursloven og

vannforskriften oppfylles. Videre må planbeskrivelsen inneholde metoder for hvordan man, så langt det anses rimelig, vil sikre de økologiske funksjoner tilknyttet frakt av løsmasser og næringsstoffer langs elven og videre ut i bløtbunnsområdet i fjorden.

Bjugn kommune v/kommunestyret behandlet klagen i møte den 22.09.2016, sak 16/87. Kommunen fant at klagen ikke inneholdt momenter som ga grunnlag for å endre det opprinnelige vedtaket. Klagen ble ikke tatt til følge.

I oversendelse datert 26.09.2016 ble saken oversendt Fylkesmannen for endelig klagebehandling.

Fylkesmannen bemerker:

Klagen er fremsatt innenfor klagefristen av person og organisasjon med rettslig klageinteresse, jf. forvaltningslovens (fvl.) §§ 28 og 29.

Klageinstansens kompetanse

Kommunestyrets endelige vedtak om reguleringsplan kan påklages, jf. pbl. § 12-12 tredje ledd, jf. § 1-9.

Departementet er klageinstans for vedtak etter plan- og bygningsloven, jf. § 1-9. Departementets myndighet er i rundskriv T-2/09 av 23. juni 2009 delegert til Fylkesmannen.

Fylkesmannen kan som klageinstans prøve alle sider av saken, men ved prøving av det frie skjønn skal det legges vekt på hensynet til det lokale selvstyret, jf. fvl. § 34 annet ledd siste punkt. Plan- og bygningsloven forutsetter at fastsetting av reguleringsformål er en del av kommunens frie skjønn.

Rettslig utgangspunkt

En reguleringsplan er et arealplankart med tilhørende bestemmelser som angir bruk, vern og utforming av arealer og fysiske omgivelser. Kommunen skal sørge for at det blir utarbeidet reguleringsplan for de områder i kommunen hvor dette følger av loven eller av kommuneplanens arealdel, samt der det ellers er behov for det.

Plan- og bygningsloven har i §§ 12-8 til 12-12 saksbehandlingsregler for utarbeidelse og vedtakelse av reguleringsplaner. Gjennom en omfattende planprosess skal ulike løsninger utredes og konsekvenser for området kartlegges. Det endelige vedtak fattes på bakgrunn av denne prosessen, men er likevel underlagt et betydelig skjønn fra kommunens side. Etter plan- og bygningsloven er det kommunestyret som er planmyndighet. Det er altså kommunestyret som avgjør hvilke arealer som skal inngå i planen og hva disse arealene skal brukes til, etter å ha foretatt en omfattende vurdering av de ulike hensyn som gjør seg gjeldende innenfor planområdet. Dette under forutsetning av at det ikke foreligger innsigelse mot den vedtatte reguleringsplanen fra myndigheter som nevnt i § 5-4.

Utgangspunktet i plan- og bygningsloven er at det nærmere innhold av reguleringsplanen, innenfor lovens rammer, er lagt til kommunestyrets frie, skjønnsmessige vurdering. Ulike hensyn må veies mot hverandre, men det er altså opp til reguleringsmyndighetens skjønn å avgjøre hvilken ressursbruk som

er mest hensiktsmessig. Her som ellers må imidlertid vurderingene være saklige og i samsvar med reguleringslovgivningens formål, samt bygge på en forsvarlig saksbehandling og et riktig faktisk grunnlag. Ingen kan sies å ha krav på at et område skal reguleres eller ikke reguleres til et bestemt formål.

Kommunen har i sin klagebehandling vurdert klagerens anførsler. Vi vil i det følgende vurdere de anførsler som er tatt opp av klagerne.

Torbjørn Lyng

I klagen fra Lyng er det vist til at eiendomsgrensene inntegnet på plankartet er uriktige, og det bes om at dette rettes.

Fra kommunens forberedende klagebehandling hitsettes følgende:

«Eiendomsgrenser på plankartet er en del av kartgrunnlaget, og er vist som illustrativ linje. Eiendomsgrensene som vist på plankartet er ikke juridisk bindende. Kommunestyrets planvedtak hverken endrer eller stadfester eiendomsgrenser. En eventuell endring av eiendomsgrensen på plankartet som påkrevd av klager skulle ikke endre de juridiske forhold ang. eiendomsgrensene. Avklaring av eiendomsgrenser kan ikke gjøres gjennom en reguleringsplanprosess, men må skje gjennom prosesser bestemt for avgjørelse av denne type saker».

Fylkesmannen har ingen merknader til kommunens vurdering. Forutsatt at klager ønsker en avklaring av eiendomsgrenser på faktisk grunnlag må dette tas med kommunen eller jordskifteretten. De eiendomsgrensene angitt i reguleringsplanen verken endrer eller stadfester eiendomsgrenser. Disse er kun illustrative.

Sør-Trøndelag Forum for natur og friluftsliv

I klagen er det vist til at det må oppgis en metode og garanti for at vannføringen i elven opprettholdes også på lang sikt. Dersom dette ikke oppfylles vil ikke kravene etter naturmangfoldloven, vannressursloven og vannforskriften oppfylles. Videre må planbeskrivelsen inneholde metoder for hvordan man, så langt det anses rimelig, vil sikre de økologiske funksjoner tilknyttet frakt av løsmasser og næringsstoffer langs elven og videre ut i bløtbunnsområdet i fjorden.

Fra regulantens tilsvarende, vedrørende vannføring, hitsettes følgende:

«Utføringen av beggeomleggingen skal beskrives detaljert i byggeplanen. Områdets grunnforhold er slik at dersom vannet kommer på avveie kan det oppstå fare for undergraving av veg oppbyggingen. Det er derfor i vegvesenets egeninteresse å ha kontroll på hvor vannet tar vegen. Det gis som sagt ingen garantier, men det blir lagt vekt på at vannføringen blir opprettholdt i bekken.

Dersom det skulle oppstå en tydelig endring i vannføringen vil det normalt bli gjort undersøkelser, planlagt og utført tiltak raskt. [...] Utføringen vil skje med bakgrunn i erfaringer fra omlegging av bekker med tilsvarende vannføring.»

Fra regulantens tilsvarende, vedrørende løsmassetransport, hitsettes følgende:

«Målet er å opprettholde løsmassetransporten mest mulig lik dagens forhold. På den annen side så kan vi ikke gi noen garantier for mengde transporterte masser i permanentsituasjonen(...)».

Fra kommunens forberedende klagebehandling hitsettes følgende:

«Når det gjelder vannføring slutter rådmannen seg til Statens vegvesen sin vurdering av at det er umulig å gi en garanti på framtidig vannføring. Eventuelle avvik i framtiden skal vurderes og eventuelle tiltak iverksettes av de som har forvaltningsansvar gjennom gjeldende lovverket.

Når det gjelder løsmassetransport medfører tiltakene en risiko for at løsmassetransporten og dermed næringsstofftransporten vil endre seg. Det kan da eventuelt berøre bløttbunnsområder i Bjugn fjorden. Målet er at situasjonen skal være mest mulig lik dagens situasjon. Det er likevel mange faktorer som spiller inn på situasjonen, og rådmannen følger statens vegvesen i at det er umulig å gi en garanti på at løsmassetransporten ikke skal endre seg enten i kvantitet eller kvalitet.

For begge punktene av klagen, vannføring og løsmassetransport vurderes følgende:

Når det gjelder oppbygging av den nye bekken er det slik at reguleringsplanen skal sette kravene, mens detaljene for oppbyggingen utarbeides i byggeplanen. Det er ulike hensyn som må ivaretas i den detaljerte planleggingen, løsmassetransport og vannføring er noen av disse, i tillegg kan det nevnes rassikring, fiskevandring, gyteområder for fisk, osv. Det er rådmannens vurdering at kravene som er stilt, og som er utgangspunkt for byggeplanen, sikrer at oppbygging av det nye elveløpet blir slik at både løsmassetransport og vannføringen blir ivaretatt på en tilstrekkelig måte».

Klager ønsker at det stilles krav i reguleringsplanen for å sikre vannføringen i elven og krav som kan sikre at det ikke blir mer transport av løsmasser og næringsstoffer enn tidligere etter at tiltakene er gjennomført.

Det framgår av pbl. § 12-7 hvilke bestemmelser som kan gis til arealformål og hensynssoner. Det følger av paragrafen at bestemmelser kan gis i nødvendig utstrekning. Fylkesmannen finner at de vurderinger som er gjort i forhold til disse temaene er forsvarlige og tilstrekkelige. En finner videre å vektlegge at de berørte sektormyndigheter, som skal ivareta de hensynene klager har vist til, ikke har krevd slike bestemmelser i reguleringsprosessen. Verken regulant eller planmyndigheten har av den grunn funnet det nødvendig å innta de fra klagers side ønskede bestemmelsene.

Fylkesmannen legger videre til grunn at Statens vegvesen, som tiltakshaver, utfører de tiltakene som vist i reguleringsplanen i henhold til gjeldende bestemmelser. Kommunen skal påse at dette gjøres ved søknadsbehandlingen. Hva angår etterfølgende oppfølging, så anser vi dette for å være et forhold som tilligger de aktuelle myndighetene. Kommunen er tilsynsmyndighet etter plan-

og bygningsloven. Vassdragsmyndigheten er, avhengig av hvilken bestemmelse man er i, tilsynsmyndighet etter vannressursloven.

Fylkesmannen har utover dette ingen avgjørende merknader til kommunens behandling av reguleringsplanen. Kommunens vedtak stadfestes.

På bakgrunn av ovennevnte fatter Fylkesmannen følgende

vedtak:

Bjugn kommune v/kommunestyret sin vedtakelse av reguleringsplanen den 28.06.2016, sak 16/72, stadfestes herved.

Klagene har ikke ført fram.

Fylkesmannens vedtak er endelig, og kan ikke påklages videre i forvaltningen, jf. fvl. § 28.

Med hilsen

Trond Flydal (e.f.)
ass. direktør

Sigurd Bøe Sletten
juridisk rådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.

Kopi:

Torbjørn Lyng

Forum for Natur og Friluftsliv

Bjugnveien 251

Sandgata 30

7160

7012

BJUGN

TRONDHEIM